

opere, cițiva scriitori din București. Dar afișul din fața Căminului mai anunța și vizita Teatrului Muncitoresc C.F.R. cu două piese într-un act.

Interesul locuitorilor din sat era sporit și prin această știre. Iar speranțele celor peste 300 spectatori care au umplut sala Căminului de nu mai rămăsese nici o palmă de loc neocupată, s-au dovedit a nu fi înșelate. Actorii Teatrului Muncitoresc C.F.R. erau cunoscuți și prețuiți de locuitorii din comună, încă mai dinainte, cu prilejul unei alte deplasări.

Voioșunea și voia bună a actorilor din colectivul care s-a deplasat în după-amiaza acelei zile la Mogoșoaia, pe care i-am cunoscut în autobuzul cu care am călătorit, s-au dovedit a fi de bun augur.

Spectacolul cu comedia într-un act *Des-teapta pământului* de Victor Ion Popa a fost vioi și plin de haz.

Personajul principal al piesei, Neaga, fata cu „mîinile bătătorite de roboteală“, care îl smulge pe Ion, fiul lui Moș Ha'lambe și al Frâsinei, din mîinile fandositei de Casandra, cea cu „sulimanul pe obraz“, „cu rochia de aclaz“ și care face „mămăliga cu gogoloși“, a fost interpretată cu multă savoare comică și prin folosirea unei bogate palete interpretative de Tamara Buciuceanu.

Kit y Mușatescu în Frâsina, Tânase Gavrilă în Moș Ha'lambe și Mihai Constantinescu în Ion au realizat compoziții convingătoare, bogat colorate.

Cea de a doua piesă, *Indoiala* de Ernest Maftei (o variantă prescurtată a *Răzeșilor lui Bogdan*), s-a bucurat de o punere în scenă atentă (regia Sterian Mihăilescu) și de un mănunchi de interpreți inimoși. Jeni Oancea în Catinca Dorobât, Mircea Gheorghiu în Costache Dorobât, Dori Costin-Păsculescu în Maria Dorobât, Radu Gheorghe Zaharia în Ghiță Aaglaiei, Dori Nichita în Învățătoarea au realizat un ansamblu omogen, bine sudat.

O mențione apa te se cuvine actorului Mircea Gheorghiu, care a dovedit în interpretarea lui Costache Dorobât că are darul de a elabora cu minuțiozitate și autentic, o compoziție. De altfel, întregul spectacol poartă pecetea unei puternice autenticități, calitate de seamă care a fost, în primul rînd, sesizată și apreciată de cei prezenți în sală.

I. R.

UN EXEMPLU DEMN DE URMAT

Unul dintre colectivele teatrale care și-au câștigat binemeritați lauri în munca de cultură sunt cele din Regiunea Autonomă

Maghiară, a colectivelor Teatrului de Stat din Sf. Gheorghe. Pînă nu de mult, acest colectiv își manifesta existența îndeosebi prin dese deplasări pe care le făcea în comunele regiunii.

Acest lucru îl realiza mai ales printr-o judicioasă alcătuire a repertoriului. Piese, chiar și atunci cînd reflectau realități trecute, aveau darul de a preciza poziții actuale, a da confirmarea adevărului încă neclare, dar simțite de fiecare.

O asemenea piesă menită să lumineze astfel de adevăruri e *Făclierul* de G. Gădonyi, clasic al literaturii maghiare. Lucrarea dramatică evocă momente din timpul revoluției de la 1848.

Piesa, pentru înaltul ei mesaj democratic, a găsit un mare ecou în rîndurile sătenilor. Chiar în seara în care am văzut-o, la căminul cultural din Dobolii de jos, *Făclierul* a cîștigat nu numai inimile și mintea spectato-rilor, ci și lacrimile lor. Așa cum mi-a spus un moșneag după terminarea spectacolului: „piesa asta curăță inimile, le face mai bune și în același timp, mai dirze“.

Colectivul Teatrului din Sf. Gheorghe a jucat cu multă însuflețire; căldura publicului l-a contaminat și fiecare interpret a căutat să se întrecă pe sine. Îndeosebi, s-au remarcat doi tineri: Kudelasz Ildikó și Dálnoky András. Kudelasz Ildikó a interpretat o fată pură înaripată de o dragoste mare pentru un învățător prigonit de oficialitățile vremii, pentru democratismul său. Jocul ei a fost presărat cu accente de indusioșoare afecțiune; în numeroase momente, tinăra interpretă domina scena prin firesc și delicateță sufletească, fără să urmărească o clipă ostentația. Partenerul ei, posedînd o mare forță de interiorizare, a izbutit să intruchipeze un personaj capabil să devină model, prin fermitatea sa. Ar fi bine ca acești tineri actori să cîștige încrederea colectivului și să fie și pe mai departe distribuiți în roluri de răspundere. Așa cum au jucat, e semn că pot interpreta roluri dificile.

Am notat această deplasare, una din sutele făcute de acest teatru, fiindcă acțiunea pe care o întreprinde în Regiunea Autonomă Maghiară e una din cele mai importante și mai prețuite. Exemplul lui ar trebui urmat de cît mai multe colective teatrale: roadele pe care le obține, clipele de mare satisfacție trăite de acești actori, fiecare devenit un învățător de artă și morală, sint veritabile izvoare de noi forțe.

E. N.